

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΠΝΕΥΣΟΥΝ ΟΙ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΙ

10 μέτρα- «ανάσα» για την αγορά και τις ΜμΕ

Ριζικές αλλαγές σκεδιάζει η υπουργός Οικονομίας Λούκα Κατσέλα στο μέτωπο της ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, τις «φαρμακοκαλιές» της οικονομίας, αλλά και γενικότερα της επιχειρηματικότητας, με στόχο να ξεφύγει η Ελλάδα από τις τελευταίες θέσεις της παγκόσμιας κατάταξης στην ανταγωνιστικότητα. Η αρμόδια υπουργός Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας Λούκα Κατσέλα προωθεί άμεσα δύο νομοσχέδια που στοχεύουν προς αυτά την κατεύθυνση, αισιοδοξώντας να τονωθεί η αγορά, να αυξηθεί η ρευστότητα και να καταπολεμηθεί η γραφειοκρατία.

Με τα νομοσχέδια του υπουργείου Οικονομίας και Ανταγωνιστικότητας θα λαμβάνονται ισχυρά μέτρα για την ενίσχυση των μικρομεσαίων και τη διαχείριση ρευστότητας στην πραγματική οικονομία αλλά και τη ριζική περικοπή της γραφειοκρατίας στην ίδρυση και λειτουργία των επιχειρήσεων:

1. Αξιοποίηση του οκέλου των κρατικών εγγυήσεων, ύψους 15 δις από το πρόγραμμα ρευστότητας των 28 δις, που είναι παγωμένα. Καθώς δεν το έχουν αξιοποιήσει οι τράπεζες, για να χρησιμοποιήσει απ' ευθείας επιχειρήσεις που έχουν πρόβλημα, με διαφάνεια και αντικειμενικά κριτήρια.

2. «Παγωμα» δανειακών υποχρεώσεων για ένα χρόνο και δυνατότητα αναχρηματοδότησης ληξιπρόθεσμων οφειλών για επιχειρήσεις που λόγω της σημερινής συγκυρίας πλήττονται ιδιαίτερα και έχουν πρόβλημα αποπληρωμής οφειλών.

3. Άρση όλων των αντικινήτρων και δυσκολιών που εντοπίστηκαν στην υλοποίηση των προγραμμάτων που ανακοινώθηκαν από το ΤΕΜΠΜΕ για σύριξη μικρών και μεσίων επιχειρήσεων. Προτεραιότητα σε κλάδους που πλήττονται περισσότερο, επέκταση του προγράμματος για κάλυψη περισσότερων επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων στον αγροτικό τομέα. Τα κριτήρια κορήγησης δανείων από τις τράπεζες με εγγύηση του ΤΕΜΠΜΕ να αλλάζουν, ώστε να σταματήσουν τα δάνεια να γίνονται... καθιθέσει στην πράξη, όπως γίνεται σήμερα και να διαχειριστεί ρευστότητα στις επιχειρήσεις που πραγματικά την έχουν ανάγκη.

4. Επανεξιάρχιση των όρων και των προϋποθέσεων ένταξης στην Τερεσία

ΕΞΕΛΙΞΗ ΑΚΑΛΥΠΤΩΝ ΕΠΙΤΑΓΩΝ

ΜΗΝΑΣ	ΠΟΣΟ	ΔΙΑΦΟΡΑ (ποσό σε εκατ. ευρώ)
Ιανουάριος	226,55	143,58%
Φεβρουάριος	448,87	229,26%
Μάρτιος	712,66	242,27%
Απρίλιος	984,12	220,33%
Μάιος	1.319,38	228,46%
Ιούνιος	1.657,75	289,94%
Ιούλιος	1.954,24	181,88%
Αύγουστος	2.164,10	114,8%

προς την κατεύθυνση μείωσης της διάρκειας παραμονής των διαμενών καταχωρήσεων, επιμήκυνση του χρόνου αναγγελίας των επιταγών, επανεξέταση του ζήτηματος της ποινικής ευθύνης σε σχέση με το ύψος των επιταγών. Σύμφωνα

με πληροφωρία θα νομοθετηθεί επέκταση του χρονικού ορίου για το σφράγισμα των επιταγών και την αναγγελία στην Τερεσία στις 30 μέρες (από 8+8) που ισχύει σήμερα και την άρση των ποινικών κυρώσεων και μη καταχώριση στον

Ποια δάνεια και ποιες οφειλές παγώνουν για έναν χρόνο

Πώς θα πάρουν «ζεστό» χρήμα οι επιχειρήσεις

Τι αλλάζει στο ΤΕΜΠΜΕ και στην Τερεσία

Τερεσία των ακάλυπτων επιταγών κάτω των 3.000 ευρώ. Επίσης με το ν/ο θα αντιμετωπίζονται γραφειοκρατικές διαδικασίες που αντιμετωπίζουν οι «συμμετοχόμενοι» συναλλασσόμενοι από τις λίστες του Τερεσία, καθώς, ακόμη και αν καλύψουν τα χρέη τους και παρέλθει ο χρόνος που τίθεται από την εταιρεία, για να διαγραφούν από τις μαύρες λίστες, χρειάζονται δεκάδες έγγραφα και αρκετούς μήνες για να το πετύχουν.

Καθώς οι ακάλυπτες και μεταχρονολογημένες επιταγές αποτελούν βραδυφλεγή βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας και χιλιάδες επιχειρήσεις αδυνατούν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους προς τις τράπεζες εξαιτίας της κρίσης, όλο και περισσότερα και νομικά πρόσωπα μπαίνουν στη «φράση λίστα» του Τερεσία, γεγονός που κάνει πιο επικρατικό, σύμφωνα με παγκύριους της αγοράς, αλλαγές στη λειτουργία του Τερεσία.

Όπως υπογραμμίζει ο εμπορικός και επιχειρηματικός κόσμος, οι συνδεδεμένες περιπτώσεις είναι ιδιαίτερα ασυμπτές (για παράδειγμα, η συνή για ανεξόφλητες συναλλαγματικές μπορεί να έχει διάρκεια ακόμη και 4 χρόνια) και έχουν καταστροφικές συνέπειες,

διωκώνοντας το φαινόμενο της τοκογλυφίας.

5. Σταδιακή μείωση του ορίου μεταχρονολόγησης των νέων επιταγών και αναμόρφωση συνολικά αυτής της πρακτικής των μεταχρονολογημένων επιταγών, καθώς αποτελεί ελληνικό φαινόμενο και δεν συναντάται σε καμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

6. Αναστολή καταβολής, για ένα χρόνο, της εισφοράς 0,6% του Ν. 128/75. Ως γνωστό, η εισφορά του Ν. 128/75, ανέρχεται σε ποσοστό επί του ανεξόφλητου ποσού του δανείου και προστίθεται στους τόκους που χρεώνει η Τράπεζα δανειολήπτες. Η τελευταία, αφού το εισπράξει με τους τόκους, το αποδίδει στο Δημόσιο. Η εν λόγω εισφορά ανέρχεται σε 0,6% για πάσης φύσεως επιχειρηματικά και καταναλωτικά δάνεια και κάρτες και σε 0,12% για στεγαστικά/επισκευαστικά δάνεια, που με τα παρόντα επίπεδα επιτοκίων, αντιστοιχούν σε 60% επιβάρυνση επί του επιτοκίου ΕΚΤ (1,00%) και 54,50% επιβάρυνση επί του τριμήνου EURIBOR (1,10%). Η χρέωση αυτή αυξάνει το κόστος χρημάτων των Ελληνικών επιχειρήσεων, μειώνοντας την ανταγωνιστικότητά τους έναντι των ξένων και ότι δεν επιβαρύνει τα δάνεια που συνάπτονται στο εξωτερικό, με αποτέλεσμα πολλές από τις συμβάσεις αυτές να μεταφέρονται σε υποκαταστήματα των τραπεζών εκτός Ελλάδας, υπάρχει πρόθεση της Κυβέρνησης για κατάργησή της.

7. Δημιουργία πολυλειτουργικών υπηρεσιών μιας στάσης, που παρέχει ολοκληρωμένες υπηρεσίες. Απολοοποιούνται δραστηριότητες όλες οι διοικητικές διαδικασίες για την ίδρυση, αδειοδότηση και λειτουργία επιχειρήσεων με στόχο να μπορεί να ιδρύεται μια επιχείρηση ακόμη και αυθημερόν, σε συνεργασία με τα Επιμελητήρια.

8. Καθιέρωση φορολογικών κινήτρων για την έρευνα - καινοτομία αλλά και αντικίνητρα για τις ρυθιζόμενες δραστηριότητες και την εκπομπή αερίων θερμοκηπίου.

9. Πενταετής αυτοφολογία για μικρές επιχειρήσεις νέων.

10. Θεσπίση αυστηρότερων κανόνων στη χωρέτηση και λειτουργία μεγάλων εμπορικών κέντρων και μέτρα για την αντιμετώπιση του παρεμπορίου.

ΣΕΛΠΕ

Τι πρέπει να αλλάξει στη φορολογία η κυβέρνηση

Ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων & Λιανικής Πωλήσεως Ελλάδος (ΣΕΛΠΕ) τονίζει ότι αναμένει από τις προεκλογικές εξαγγελίες της νέας Κυβέρνησης:

1- την υλοποίηση μέτρων για την αναθέρμανση της οικονομίας και την αύξηση της ενεργού ζήτησης.

2- την αποκατάσταση φορολογικής δικαιοσύνης με μέτρα τα οποία κατά σειρά προτεραιότητας είναι:

α- η σύλληψη της φοροδιαφυγής η οποία υπολογίζεται στο 40% του ΑΕΠ με απόκλιση εσόδων περίπου €13 δις ετησίως και την διεύρυνση της φορολογικής βάσης, μέσω θέσπισης αυστηρών αντικειμενικών κριτηρίων

β- η ρηθή διαχείριση των φορολογικών εσόδων με μείωση της κρατικής σπατάλης-κατάχρησης ύψους περίπου €12 δις (30% επί των κρατικών δαπανών σύμφωνα με μελέτη της ΕΚΤ).

3- την αύξηση των δημόσιων εσόδων κατά €25 δις, ανά έτος σταδιακά εντός μιας τριετίας, από τις δύο προαναφερόμενες πηγές (σύλληψη φοροδιαφυγής - μείωση κρατικής σπατάλης), γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε ένα νέο σταθερό φορολογικό σύστημα με αναδιανεμητικές και

αναπτυξιακές διαστάσεις μέσω:

α- της αύξησης των αφορολόγητων ορίων και μείωσης των ενδιάμεσων συντελεστών φορολόγησης των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων έτσι ώστε να μειωθεί η δυσανάλογη συμμετοχή μισθωτών στο σύνολο των φόρων και να αυξηθεί η αγοραστική τους δύναμη, και β- της μείωσης του ανώτατου φορολογικού συντελεστή από 40% σε 25% για όλους τους φορολογούμενους (επιχειρήσεις και ιδιώτες).

Στο πλαίσιο μιας τέτοιας φορολογικής μεταρρύθμισης η αύξηση των κρατικών εσόδων, όπου -με την διεύρυνση της φορολογικής βάσης- όλοι και όχι μόνο οι ιδιώτες πληρώνουν φόρους - τα έσοδα των φόρων θα είναι πλήρως ανταποδοτικά (χωρίς σπατάλες και καταχρήσεις) - και όπου όλα τα κλιμάκια των φορολογικών συντελεστών θα εκλογικευθούν προς τα κάτω, σύμφωνα με τα ισχύοντα σε ανταγωνιστικές προς την Ελλάδα χώρες, επιβάλλεται η φορολόγηση όλων των εισοδημάτων από όποια πηγή και αν προέρχονται (επιχειρήσεις ή μισθωτές υπηρεσίες), με ενιαία φορολογική κλίμακα.